

Dissabte 7 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 21,20-25): En aquell temps, Pere es va girar i veié que darrere venia el deixeble que Jesús estimava. Era aquell que durant el sopar s'havia reclinat sobre el pit de Jesús i li havia preguntat: «Senyor, qui és el qui et traeix?». Pere, en veure'l, diu a Jesús: «Senyor, i d'aquest, què en serà?». Jesús li respon: «Si vull que es quedi fins que jo vingui, què hi tens a dir? Tu segueix-me». Així va córrer entre els germans el rumor que aquell deixeble no moriria, però Jesús no li va pas dir que no moriria, sinó: «Si vull que es quedi fins que jo vingui, què hi tens a dir?».

Aquest és el deixeble que dóna testimoni de tot això. Ell ho ha escrit, i sabem que el seu testimoni és digne de crèdit. Jesús va fer encara moltes altres coses. I si algú volgués escriure-les una per una, em sembla que els llibres que es podrien escriure no cabrien en el món sencer.

«Ell ho ha escrit, i sabem que el seu testimoni és digne de crèdit»

Mn. Fidel CATALÁN i Catalán
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui llegim el final de l'Evangeli de sant Joan. Pròpiament es tracta del final de l'apèndix que la comunitat joànica va afegir al text original. En aquest cas és un fragment volgudament significatiu. El Senyor Ressuscitat s'apareix als seus deixebles i els renova en el seu seguiment, particularment a Pere. Tot seguit se situa el text que avui proclamem en la litúrgia.

La figura del deixeble estimat és central en aquest fragment i àdhuc en tot l'Evangeli de sant Joan. Pot fer referència a una persona concreta —el deixeble Joan— o bé pot ser la figura darrere la qual es pot situar tot deixeble estimat pel

Mestre. Sigui quina sigui la seva significació, el text ajuda a donar un element de continuïtat a l'experiència dels Apòstols. El Senyor Ressuscitat assegura la seva presència en aquells que volen ser-ne seguidors.

«Si vull que es quedi fins que vindré» (Jn 21,22) pot indicar més aviat aquesta continuïtat que no pas un element cronològic en l'espai i el temps. El deixeble estimat esdevé testimoni de tot això en la mesura que és conscient que el Senyor es queda amb ell en tota ocasió. És per això que pot escriure i la seva paraula és digna de fe, perquè glossa amb la seva ploma l'experiència continuada d'aquells que viuen la seva missió enmig del món, tot experimentant la presència de Jesucrist. Aquest deixeble estimat podem ser cadascú de nosaltres en la mesura que ens deixem guiar per l'Esperit Sant, que és qui ajuda a descobrir aquesta presència.

Aquest text ens prepara ja per a celebrar demà diumenge la Solemnitat de la Pentecosta, el Do de l'Esperit: «I el Paràclit va venir del cel: el custodi i santificador de l'Església, l'administrador de les ànimes, el pilot dels qui naufraguen, el far dels errants, l'àrbitre dels qui lluiten i el qui corona els vencedors» (Sant Ciril de Jerusalem).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Aquells dies, estimats germans, que van transcórrer entre la resurrecció del Senyor i la seva ascensió no es van perdre estèrilment, sinó que durant ells es van confirmar els grans sagraments, es van revelar grans misteris» (Sant Lleó el Gran)

•

«També avui, el seguiment del Crist és costós; significa aprendre a tenir la mirada de Jesús, a conèixer-lo íntimament, a escoltar-lo en la Paraula i a trobar-lo en els sagraments; vol dir aprendre a conformar la pròpia voluntat amb la seva» (Benet XVI)

•

«El deixeble del Crist no solament ha de guardar la fe i viure'n, sinó que també l'ha de professar, n'ha de donar testimoniatge amb certesa i ha de difondre-la: 'Cal que tots estiguem preparats a confessar el Crist davant els homes i a seguir-lo pel camí de la creu enmig de les persecucions

que no manquen a l'Església'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.816)